

MARIA DÍAS

Les abstraccions d'un rocker

Miquel Mont reapareix a la Fundació Suñol, on exposa els nous treballs de pintura conceptual. Per **Eugènia Sendra**

Miquel Mont no es cansa d'explorar el concepte i els límits d'una pintura que s'apropa a l'escultura i que de forma deliberada es confon amb la instal·lació. Aquest no tenir-ne prou de la descomposició analítica de la pintura, més el desig constant de l'individu d'interrogar-se i produir, i el context de crisi econòmica (juntament amb l'especulació i la destrucció del planeta) és el que l'ha portat a titular *Nunca es suficiente* l'exposició de retorn a Barcelona, on presenta els treballs realitzats en els darrers deu anys (Mont viu i treballa a París des de 1988).

A un cantó de la Fundació Suñol, l'espectador s'enfronta a les *Coóperacions*, "maneres senzilles de disposar la pintura amb un punt proper al bricolatge, una manualitat democràtica", descriu l'artista. Es tracta de composicions fetes amb perfils d'alumini, reblons i làmines de metacrilat sobre les quals Mont diposita la pintura industrial

cercant un gest simple, poc evident, gairebé congelat. "No crec res amb aquestes composicions que podrien formar part de façanes o vitrines -raona-; ja està tot fet pel que fa a la forma, i es tracta de donar noves significacions".

També exposa els *Collages ideològiques*, papers de diari

“El meu treball no és fàcil: treball contra l'estil, que és el que vol el mercat

estampats amb sentències polítiques que formen part de l'imaginari d'un artista tocat pel punk i el rock, entre d'altres (recull el que deia Elvis sobre el somni de la joventut que es transforma en realitat en la vida adulta, tot un *statement* per a un artista que ronda els 50). Els

jocs dimensionals i arquitectònics de *Mono-tones*, i *Lapsus*, treballs murals en què sembla que la pintura s'hagi escolat de la forma, completen una mostra que interpel·la sobre les categories artístiques.

"El meu treball no és fàcil, treball contra l'estil i l'estil és el que vol el mercat, que facis un producte i que estiguis identificat", dispara un Mont teòric i didàctic afí a la pintura de Gedi Sibony, la fotografia de Walead Besthy i l'actitud analítica d'Olivier Mosset, un dels factòtums dels minimalistes BMPT. Diu que les categories clàssiques que distingien figuració i abstracció han quedat obsoletes; ara la pintura flota a l'espai, no es pot veure d'un sol cop d'ull, i ha de ser llegida de forma fragmentària.

Nunca es suficiente serà a la Fundació Suñol fins al 25 d'abril.

Ens agrada!

Per **Eugènia Sendra**

01. LA PASSIÓ SEGONS CAROL RAMA

L'hem recomanat dies i dies, però aquesta és l'última oportunitat per descobrir l'artista que ha marcat la trajectòria de creadores com Zoe Leonard i Cindy Sherman.

► MACBA. De dimecres a dilluns

02. CASAGEMAS. L'ARTISTA SOTA EL MITE

Casagemas, un altre dels redescobriments de la temporada, també s'acomia: la seva obra emocionant i moderna l'allunya de l'ombra de Picasso.

► MNAC. De dimarts a diumenge

03. PÁNICO ESNOB

El paper i les seves possibilitats creatives i tridimensionals són el terreny que explora el sempre sorprenent Javier Peñafiel.

► eTHALL. De dimarts a dissabte.

04. ITALIA. I SEI SENSI

Un deliciós tast de bombons italians. ► Fundació Suñol. De dilluns a dissabte

05. PETER DOWNSBROUGH

Lluny del color seductor, l'artista minimalista ens apropa a l'estructura arquitectònica i urbanística en blanc i negre.

► Àngels Barcelona. De dilluns a divendres

Per a més exposicions
visiteu **timeout.cat**